

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

Quo Praeter Varias Ac pervtiles Additionibus praecipuis & in foro
potissimum occurentibus Tomi primi Quaestionibus annexas, etiam S.
Rotae Romanae Decisiones Novissimae De Eadem materia editae, &
singulari studio selectae continentur - Hac postrema editione
praecedentibus duobus Tomis primum additus

Chokier, Érasme de

Coloniae Agr., 1684

Decisio XCVIII. De facultate quam habent Abbates ordinandi subditos suos,
eisdemque dimissorias concendi, & de restrictione hujus facultatis per sac.
Concilium Triident. facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61921](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61921)

Episcopum viciniorem, ad quem ex eodem Concilio spectat visitatio iure delegata plenè. *Fagnan. in cap. significasti num. 12. & seqq. de offic. archidiacon. & in cap. nullus a non 10. de paroch.*

Amplia 2. Ut quamvis Abbas exemptus simul sit Episcopus alterius loci, tamen non possit ordinare subditos suos ratione Abbatie, quia eos ordinat et ut Abbas, ut Episcopus. *Fagnan. in d.c. significasti n. 30. de offic. archidiacon.*

Amplia 3. Quod quamvis Prælati exempti subditis suis regularibus potius dimissorias concedere, debent tamen illas dirigere ad Episcopum diocesani, vel si sint extra fines cujuscunque diocesis, ad viciniorem. *Fagnan. in cap. cum dicitur 15. & 16. de prescript. Barbosa ad Concil. d.c. 10. sess. 23. num. 11. & de offic. Episc. par. 1. leg. 7. num. 18.*

Limitantur hæc omnia in illis exemptis, qui speciali privilegio possunt Episcopalia à quocunque maluerint Episcopo recipere, de quibus *vid. Rot. coram Buben die 594. num. 9. & 10.*

DECISIO XCVIII.

De facultate quam habent Abbates ordinandi subditos suos, eisdemque dimissorias concedendi, & de restrictione hujus facultatis per sac. Concilium Trident. facta.

Illustriss. Seraphino.

Tot. mss.
Seraphino
die 19.

Dubium sacre Congregationis Concilii.

Lunæ 27. Aprilis 1592.

SUMMARIUM.

1 Abbates regulares hodie non possunt tonsuram & ordines minores conferre personis secularibus etiam sibi subditis, vel	habentibus dimissorias proprii Ordinarii, & n. 5. & 8.	2 Abbates non possunt dimissorias concedere

- deve Clericis secularibus sua jurisdic-
tionis, ut ab aliis ordinentur.
3 Eiusdem potestatis est ordinare & di-
missorias concedere.
4 Ordinatio Clericorum secularium ad
solos tantum Episcopos pertinet.
6 Papa non potest dare licentiam ei qui

non est ordinatus conferendi Ordines sacros, quia nemo dat quod non habet.

- 7 Licentia audiendi confessiones non potest demandari persona non idonea & potestatem non habenti.
9 Sublato antecedente, tollitur consequens.

Fuit mihi in junctum ab illustrissimo D. meo Cardin. Mattheo de Ordine Sanctissimi Domini nostri, ut sequens dubium proponerem in Rota: An Abbates, qui habent facultatem conferendi tonsuram, vel majores Ordines sibi Regularibus, possint stante decreto Concilii Tridentini cap. 10. sess. 23. Tonsuram ac majores Ordines conferre personis secularibus habentibus litteras dimissorias à suis Ordinariis? & re mature discussâ Domini ierunt in sententiam negativam, ut non possint: Quamvis enim de jure communi ante Concilii dispositionem Abbates ex privilegio Apostolico habentes jura Episcopalia possent conferre primam tonsuram, & etiam Ordines minores saltem usque ad Lectoratum, ex sententia gloss. in cap. Abbates in verb. Tonsuram de privileg. in 6. non solum Monachis, & convertis suis, sed etiam puris Laicis, nec convertis, nec convertendis, dommodo in eos Episcopalem jurisdictionem obtinerent, ut per illum textum tradit gloss. in d. cap. Abbates in verb. quasi Episcopalem, & post Guid. & Archidiacon. confirmat Turrecrem. in cap. quoniam. num. 6. distinct. 69. cui sententiæ accedit Innocent. in rubric. de Cler. peregr. num. 3. Angel. Clavas. in summ. in verb. Ordo secundo. post Joan. Andre. & But. in cap. cum contingat. de etat. & qual. tamen Concilium restringere voluit hanc facultatem ad Regulares subditos tantum, ut his solis liceat Abbatibus, quantumvis exemptis tonsuram, vel minores Ordines conferre: & quamvis verba sint Clara, ita ut nulla comprobatione indigere videantur: Potest nihilominus hæc sententia confirmari ex eo, quod in eodem loco prohibetur, ne ab Abbatibus litteræ dimissoriæ aliquibus Clericis secularibus, ut ab aliis ordinentur, concedantur, cum enim ejusdem sit potestatis, ordinare, vel litteras dimissorias concedere, cap. 1. distinct. 72. satis apparet eis adimi facultatem dandi dimissorias, quia neque etiam ordinare possunt, & ideo denegatur eis hæc facultas respectu Clericorum secularium tantum, quorum ordinationem ad solos Episcopos vult pertinere: Et hoc probabiliter eâ ratione, quia noluit Religiosos vacare aliis negotiis præter ea, quæ ad eorum Religionem pertinent, & quia fortè multi his facultatibus abutebantur in præjudicium Episcopalis dignitatis ad quam solam de jure spectat jus ordinandi suos subditos, cap. nullus, de tempor. Ordin. Hinc sequitur Abbates non posse subditos alienos, etiam cum

dimissorias proprii Episcopi, ordinare; nam, quemadmodum Papa non potest
 relicentiam ei qui ordinatus non est, conferendi Ordines sacros, ut tradit *An-*
cent. in C. quanto de consuetud. cum nemo det id, quod non habet, ita neque
 dimissorias suas potest Episcopus dare facultatem ei, qui eâ facultate ex dispo-
 sitione Concilii privatus erat, prout etiam videmus, quod consecratio Suffragane-
 ab Archiepiscopo committi debet ei, qui alias ejus muneris obeundi sit capax, *quod*
sedem. de offic. Ordin. & ibi Doctor. & similiter audientia confessionis haberi
 ti, demandetur, ut tradit *Stephan. de Cajet. in repet. ca. ad limina §. 5. numer. 17.*
quest. 1. quod eò magis in hoc decreto Concilii statuendum est, cum veniat ad
 do, & immutando respectivè dispositionem juris communis, ut patet ex illis ve-
 bis, *non liceat in posterum*: Cum itaque ex juris communis dispositione ipsi Episcopo
 non liceret alienum subditum ordinare sine dimissoriis, *d. cap. nullus Episcopus*
de temp. Ordin. videretur superflua hæc prohibitio Concilii respectu non subdito-
 rum, nisi intelligeremus eam etiam in casu, in quo ordinandus haberet licentiam
 dimissorias: ideoque concludendum est ex mente Concilii, neque etiam licet
 8 cum dimissoriis ordinare, ex quo sublata est præcisè, & absolutè facultas Abba-
 bus conferendi Ordines, præterquam Regularibus eorum subditis: Nam sublata
 9 antecedente, necessariò sublatur etiam censetur consequens ex eo proveniens,
 in per *Bald. in L. Conventicula, numer. 7. vers. item Argumentum à remotione ge-*
ris, C. de Episc. & Cleric. & in L. 1. numer. 11. C. de fidei commiss. Hocque est
 dum omninò, ne incidamus in absurdum, quod licentia inferioris tollat im-
 lilitatem proveniente ex lege Superioris. *C. cum inferior. de major. & obed. refer-*
dist. 21. cum similibus. Et ita conclusum salvâ semper Sanctiss. D. N. deter-
 minatione.

